

Feleségemhez 2006.11.22.

Mondd Kedvesem
Hogy tegyelek Boldoggá Téged?
Szeretlek Teljesen—
Nem érzed ;-hogy kérded?
Húsz éve próbálkozom
Szíved közelébe jutni-
Messze, nagy ívű köröket
Kellett jól megfutni
Melyek gyújtópontjában TE álltal-
Hol elvesztettél, hol megtaláltál
Önállóságunk el nem bontott válaszfal
Sem az idő múlásával, sem teljesült vágyakkal
Most is talány Vagy, bár szíved tán enyém
Van még mit tennem Érted : az Isten tenyerén

Feleségemhez

2007. Jan 14.

Édes csókkal meríteném
Nyelvem : ajkaid tengerébe-
Nem tudom, engednéd-e-
Szívem elveszíteném-
S a Tiédet Kapnám cserébe

Karod közé bújnék
Mint anyjához a gyermek
Ölelj ; ölelj még-
Óh ezt-, csak ezt tedd meg !

Selymes bajuszommal hadd érintsem
Nyakad bájos ívét
Szerelmem hadd szédítsen
Mint eddig, s eztán így még...

A jeggyűrűm

2007. Jan 15.

Oh, az én jeggyűrűm
Kopottas már
Hisz eltelt húsz tél-
És húsz nyár
Egybekelésünk óta
De a szerelem- óra
Még régebben jár...

Együtt mennyi mindent átvészeltünk
Vágyunk maradt ;- de érzelmünk
Nemesedett – ahogy változott
A sok év- sok örömet hozott

Baljós felhők ha felettünk
Gyűltek ;- féltünk, de szerettünk
Ha vihar dúlt, csendes eső maradt
-Vagy vetett az égiháborúnak véget
És a szivárvány- híd alatt
Kézen fogva kémleltük
A messzeséget

Ha a kísértő néz rám
Egy-egy csábos mosoly mögül
Jeggyűrűmre pillantok némán
Szívem nagyon örül
Hogy a TE párod lehetek
S szerelmemmel 20 éve
Egy asszonyt szeretek

A kismadaram

Bájos csőrű kismadár
Állogál
Szerényen
Eresz alatt a régi szekrényen

Ide-oda forgatja KIS fejét
Közben kidülleszti KIS begyét
Tovább ugrik, peckesen megáll
Ő a kismadár- ideál

Nekem legalábbis tetszik
Más,- nagy madárral nem vetekszik
Selymes tollát sokat simogatnám
Néha,-megnyugtatólag hat rám...

Máskor dühös kis madaram
Csip- vág- nekem ront
Tekintete tüzes szikrákat ont...
Majdnem Félek, de nem hagyom magam...

Olykor szomorú, szárnyaszegett
Azt hiszem ilyenkor, hogy nem is szeret
Lehorgasztja fejét némán,
Ugy néz, néz énrám

Fel-felhorgadó szerelmem
kiöntöm eléd madaram
Hogy Belőle élj, általam
S TE maradj a MINDEN- szememben

NÓNAPON

1995.03.08.

Lelkem gyenge mécsvilágánál
Hadd ünnepeljelek
Hisz Te nekem születted
S én--Neked születtem meg

Eleve együvé rendelt
S-- egymásra találtatott
Az Istenünk, s kebelén
Midőn megnyugodtunk- összehozott

Lehet, hogy más sors járt
A fejedben
Vagy másra gondoltam én is
Régebben
Nem tudjuk; mit hoz a Holnap
Mit hoz a Jövő
Boldogságunk lombosátorát
Nemcsak mi rakjuk, bár belőlünk nő
Csak gondozzhatjuk, remélhetjük
/nem is tudjuk pontosan- mi él bennünk/
De egymás kebelén megnyugodni olyan jó;
S-- Így a remélt Jövő is biztató

Az én kívánságaim... 1995 03.04.

Szerelmet kívántam
S-- nyugalmat
E kettőt együtt
Csak a HÁZASSÁG adhat

A szerelmet megtaláltam
A nyugalomra: vártam, vártam
Míg napról- napra: új harcok születtek
Nejemmel a bosszússágok harcra keltek

Győzködtük egymást, csiszoltuk
Hittük; jobbak leszünk, mint voltunk
Sohasem bírtunk egymással--:
Gyémántot--,csak gyémánttal
lehet csiszolni...
Bele kell nyugodni...

Jöttek a „békés” hétköznapiak
A sok: adok--kapok
S szerelmesen ha hozzásimultam:
A csókos szenvedélyben:
csak csak megnyugodtam

Szerelmesen, feleségemhez

1995 02. 10.

Boldog harmóniába
Olvadt eggyé testünk
Azt hittük; örökkön-örökké
Szeterrtünk, szeretünk

Csókomat párosan
Mindig visszaadtad
Meg tőlem magadat
Sohasem tagadtad

Hittünk frigyünk
időtlenségében, az örök nászban
A sok irigyünk
komor gyászban
figyelte örömös szerelmünk
Hitvesi boldogságunk,...
Boldog volt gyermekünk
Boldog házasságunk

Elmúlik életünk
S nem érünk rá egymásra
A Halál felé lépdélünk
Mohó vágyban járva
S térdig fájdalomban ;-
Szívüinktől nem kérdezzük
- hogy van?-

Csak a Harc-ra képezzük
Meggívni mindig, mindenért
Nem baj, ha senki sem szeret--
az sem baj, ha meg nem ért--
Csak elérni :amit lehet !
A Pénzt, Elismerést, Karriert
Ez az, amiért eladunk mindent:
De leginkább magunkat áruljuk
S--eláruljuk--
És már nem is az igazakat bámuljuk,
Hanem kik ügyesebben forognak a LÉT-ben
Lelkünk elhagyott, tapogatózunk a sötétben
Mely szívünk sóhajaiból szállott ránk
az ŐSBŰN elemészt
S eljön a Mi Atyánk...

Kincsecském

Régen szállt a dalom Hozzád
kicsiny madaram
pedig ha nem Rád gondolok
fájlalom magam
jobban fáj az Élet
mely tépi húsom
ha nincsen szép ígéret:
hogy: vársz, vársz az úton
s Hozzád bújhatok...
feledve a terhet
feledve a mocskot
melyet mindig viselek
s a szívemen hordok..
Összeroskadok
nyögve, morgolódva
Te megértessz, csókoddal egy-egy óra
megtisztít, s új erőt ad nekem
KINCSECSKÉM ! Szeretlek kedvesem

Régi, boldog szeretők

Elolvadt ajkadon a csókom
S- nem tudtam: szabad-e szólnom
Megtörni az ünnepélyes csendet
Melyben a szerelmem- enyém lett

Elcsentem rég Ámor nyilát
Csak Asszonyomat célzom vele
Más leányok: agyó, viszlát
Nem esek már szerelembe

Édes a Vágy, s erős
Mely ujratermeli önmagát
Boldog ember: ki nős-
-lehet, elmondhat egy imát
Az Úrnak ifjúkora kedveséért
Ki szereti őt, s ki megért
Kihez odabújni oly jó !
Mint töltés oldalához a lusta folyó
Odasimul csendesen...
Egymásért; egymásnak vannak ők
Mint TE nekem:
Régi, boldog szeretők

Párizs

Jó volt nekem Párizsban veled
Szerelmünk szárnyalt a Szajna felett
Csókunk csattant az Eiffel-torony alatt
Megállt az Idő: a végtelen pillanat

A Notre-Dame előtt úgy vártalak;
A Louvre-ban pihentetted fáradt lábadat
A Bastille-ban a Giselle-csodás balett
Hogy megdobogtatta kicsiny szivedet !

S ahogy kószáltunk a latin-negyedben
Én újra csak beléd szerelmesedtem
Álmaimban Újra bougettel a kezemben járok
Szajna-parti fák:ti tanúsíthatjátok
Mily boldog voltam ott...
Párizs: szívem magadnak tudhatod !

Feleségemnek

harminchárom....

Alliterál a számon

A szüli-napod

Ebből tizenöt kamatot

tőlem kér: s- kapod:

Teljes szívem: az évekért cserébe

Öregszünk... De ha nem kell: cseréld le

Majdnem fél életed: együtt- velem

Harminchárom vágy, de egy Igaz Szerelem

Csokrétaba kötözött örömöm

Köréd szőtt álmaim gyártom örökkön...

S--nem bírlak birtokolni....

Sosem vagy enyém

Örök harc a kettőnk násza

Mint a legelején

De Egymásnak vagyunk, egymásnak élünk

A szerelem átszövi -külön- s együttlétünk

harminchárom tél, melyből harminchárom nyár lett

Harminchárom kikelet, mely elúzi a setétet

Harminchárom dacos harc: mely győzött

S Annyiszor köszönöm Istennek:

hogy nekem megőrzött!

CÍVÓDÁS UTÁN

2001.05.16.

Kevés az Idő, melyet eltöltesz velem
Pedig a gondoskodásodat úgy szeretem
Nem jut energiád, erőd már rám
Elhanyagolsz édesem, ,szívem; Annám!

Tudom: sok mindenért vagyunk felelősek
A Határidők szorítanak, gyűlöletesek, erősek
Elkallódik a Vágy, s az Érzés mögöttünk
Hiába zsong az aprónép köröttünk:
Lassan csak a munkának élünk- éltünk
Pedig mindig Békét, Boldogságot reméltünk

S--nincs gondod rám már régen
Jég vagyok egy fagyos ágon--télen;
S a zúgó, didergető szelek mellett
Várom a Tavaszt, hogy a langy lehelet
Szívem, s szíved páncélját feloldja:
Hogy a Megértés legyen kettőnk legfőbb gondja !

LOGISZTIKUSAN EGY TAVASZI ESTÉN 2001.0521.

Esteledik az idő
Fölkapja a virágport a szél...
Nehéz illatokkal a Vágyakról mesél
--Hol van most egy jó szerető!?!?--

Csókos-szerelmes--andalgós este
Mit láatsz magányos lelkembe lesve?:
Pajzán vágyak remegnek bennem--
De szabad-e vágynom-
Szabad-e szeretnem?!

Nősen kötött lelkem
A Házasság bilincsébe vertem
Vagy tizenöt éve
Révbe érve...
Kerüljetez pajkos gondolatok!
Én nem a Tiétek, én Egyé vagyok:
S lelkem ,ha kitárom
Csak Rá lehet vágynom:
Feleségemre !

VÍZIÓ

2001.05.27.

Lángoló papucs

Száll az égen:

Az Énem .

Látlak;: kukucs!

Mert így jó, ahogy rossz

Lelkem elfásult, gonosz;

Sok sebet kaptam Tőled

Karcokat is, és vérre menőket

Megrohadt a lány szívem

Bűnöm:a létem, és elvesztett hitem

Fáradt csókért eped ajkam

S--ha nem csókolsz:tudom:

Egyedül maradtam...

A HIÁNYOD

1986 körül

Gomolygó ködben lépek, lépek
Kereslek Téged
Hiába tárom ki karom
Nem vagy itt; pedig úgy akarom
hogy velem légy újra
Szívem búja
nagy
Mert remegve vágyott álmoképed
Itthagyt
Valahányszor szemem az őszi ködbe réved
Ahogy fürkészem a messzeséged

Egyedül

Cendes, nyugodt életünkben
Hiányod fel sem tűnt nekem
Hogy: Veled élni talán Éden
S rekedtté válik énekem
ha nap-mint nap édes csókban
Nem forrhat össze a szánk
Már nem is gondoltam, milyen jóban
részesít a mi Atyánk!

Már természetes volt a lényed
napjaim mindegyikén
S- egyre ritkábban mondtam
szerelmesen:
Édes kicsikém!
Lassan nem is tudtam
Hogy a szerelem mily erős
Tán el is felejtettem volna:
Miért is vagyok: NŐS

Hagytam magam szomotúnak lenni
Melletted Kedvesem
S nem éltetett a tudat;
Hogy itt vagy TE- nekem
Szemem nem vágyott
Ragyogó szemeid után
Eperízű ajkad nem vonzott
Mindennap délután;
A munkából hazatérvén : fáradtan
Rámzuhant az este
Nem ingerelt fel párom
Vágyva- vágyott teste

Epilógus
De most, hogy egyedül maradtam
Salmaözvegy lángja ég
 lassan, öntudatlan
Távollévő neje után...
Vágyódom Utánad, szeretlek
 Hitvesem, Ancsurkám!!

1996 jul 29

Az már égen volt...

1995 febr 5

Régen írtam
„Szerelmes verset”- Hozzád
Nem is tudod már-
Hogy szeretlek
Mormoljuk mindennapjaink
Mint írott zsolozsmát
Hiányoznak a fantasztikus
Nagy,-Nagy percek...

Csendes békével, néha
zajos háborúval
Élünk egymás mellett
S- ha összebújunk
Fáradt mélabúval
Ránkzuhan a kimerült éj...
s a szerelmet
elnyomja az ájult révület...
Ifjú, vad energiák
lendületetek hova lett?
Elszötték a Munka, a Sors, a Párkák

Epilógus
Szerelem-a dicsfényed?
csendes, összebújó szuszogás
Békés álom, és semmi más-
A nem- oly rég volt- öröms percekről;
Harmincöt évesen ennyit- : erről

AGGLEGÉNY- DAL

1986 .okt .3.

Egyre büszkébben nézem
A két kezem
Sárga karika nem fénylik
Rajta- sehol sem

Bilincs nem húz le
- De nem is emel-
Nyugodtan nézhetek egy lány szemébe
Hogyha érdekel

Nem nyúznak gyerek-gondok
S az üres asszonyi fecsegés
Voltak már sokan bolondok:
Óh, meannyi szörnyű cselvetés!

Csönd van szobámban
hogyha akarom
Nem igazítom senkihez
a napi programom

Hibáim miatt mástól
nem hallgatok, nem nyelek
Gondjaim megoldom magamban:
mindent elrendezek

De ha olykor Nőre vágyom
Puha asszonyi csókra, ölelésre
Senki sem volna boldogabb Nálam
Érte od'adnék mindent...-
vagy tán mégse?

Hat éve már
Hol nyögöm,
hol csókokkal borítom igám
Míg esti imám
Betölti nejem, s gyermekem
„Szabadságom” keresem
S röhögöm
Rosszul nőszült köröm
panaszait hallgatva:
Mily szűk a határ:
mely vágyaikat kajla
kamasz lányok karjaiba hajtja
Vagy Más asszonyok fészkeiben
meg- megnyugszanak,
De a röpke pillanat
elsuhan, s otthon szelíden
Várja őket az Asszony,
Ki előbb tán Mást fogadott...

Mennyire más reménnyel
Indultam, s megyek,
Más lánggal, Más fénnel
gyújtottam lámpásom, s a hegyek
Ha tengerbe omlanak,
Ha röpke játék a Gordiuszi gombolyag,
Ha dióhéjjal az óceánokat,

Ha Charón ladikján Érted
a túlvilágra menve
Vissza kell hozzalak újra szerelembe;
Még ha úgy érzed is: nincs mit remélned:
Szerelmem erős, mint a Végzet;
Ebből / ez van/- kell élned

Szeresd, kérlek; szeresd férjed

Egy asszonynak

1995 okt 10

Hiába írok szerelmes verset Neked
Nap- nap után, fáradtságodban- lehet:
el sem olvasod, fáradt mosoly a felelet
vágyamra, - hitvesemmel- Veled

Állítólag együtt élünk
A Jövőtől együtt félünk
De Egymásra:- nap- mint nap
Perceket csak;- hogyha kap
Cupidó, s Ámor-- szomorúan néz le ránk
Hol a Hévíz, az Öröm, a Szerelem- ideánk?
Hol van az Erő
Mit egymás szemébe nézve éltünk
Hol van már a sok-sok kívánság
Mit egymástól reméltünk?
Hol van már a vágyva- vágyott este
mikor simúl karjaimba hitvesemnek teste?

Csak a fáradtság ver le egymás mellé minket
S-- ájult révedés hegeszti be szemeinket
miközben tán egymásról álmodunk
S egy jobb létről,
Ha egyáltalán tudunk...

ANNA

1996 .08.20.

Néha szétesik szívemben
Mint rossz képernyőn:- pontokra
Arcod fénye, s így nekem
Nagy, nagy fájdalmat okozva
Szenvedek Miattad
Kezedet Nekem adtad
S-- Örök Hűséget esküvél;...
Belém vág minden él
Melyet szavaid döfnek lelkembe
Hol van a Lét kegyelme
az Összhangzat, a Harmónia
Kettőnk vádló hangjából
Hol, s mikor szövődik nagyjából
Békés melódia
amelyre mindhárman vágyunk
Mi, gyermekünk, családunk,
S az Isten is odafent
Ki egymásnak szánt, s adott
Adta szerelmünk, az egyetlen
mely rosszban- jóban megtartatott...

Adná az Ég nyugalmunk egymásban
Barátom, szerelmem az elmúlásban
A Béke örök derűje szeret..!
Add meg tán hamarabb..-hogya lehet!

HITVERS

/hitves vers/ 1993 febr

Csókjaimmal lezárom szemeid
Álmodjunk nagyot;
Hogy Boldogok vagyunk...
Mindig együtt maradunk
Elűzünk minden bűt, haragot
A Jövő reménye-- ez segít

Átölellek két erős karommal
Gyengéden, így megóv a Világtól
Puha, meleg csókot adok
Hisz még ugyanúgy szerelmes vagyok;
Egymás örömében repülünk a Vágytól
Mindig, minden alkalommal

Gyermekünk közénk heveredik
-Így még teljesebb örömem
Mi hárman vagyunk egyek
Összeforrt, boldog,- nagy lelkek
Magam--lényem nem hiába törtem
A teremtésben ez a nap a hetedik...

A MÚLT

Egy könyvtáros emlékén

1993.11.23

Hol van már a MÚLT,
Mintha csak tegnap lett volna
Napjaink, zúgó sorsunk elvonult
melletünk, néha korholva
önmagunk; ha régi ismerőst látunk;
Elröppent a vágyunk

De ez így természetes...

Gyermekeink mosolyában fürdik szép szemünk
Még karunkon nyugszik esténként
S--lassan felnő gyermekünk
Régi vágyak- nosztalgiával
ölelik szívem körül, régmúlt vágygal
Mebékélt reménnyel, harmóniával...

A Feleségemhez 2000 07. 23.

Érted remegő virágszirmok
Nyílnak gyakran lelkemben
S a Hétköznapiok vad szele
Leccsap kertemben:
Sárral, porral szórja tele:
Fáj a sívó, pusztá homok...

Mindig öntöző kannával kezemben
Tartok hazafelé
S a gondok, melyek örlődnek bennem
Letörlik vágó mosolyom arcomról,
S--nem tudok kilépni harcomból
ahogy átlépek az Otthon küszöbét...
Tovább tépdelik szívem a sötét,
baljós árnyak...
S nem hagyják, hogy a Tieddé váljak

Nem engedik, hogy megnyugodjak
A Világtól elrejtő karjaid között
Egy fájó szívet, hogy átadni tudjak
Melybe a Béke helyett a Csata költözött...

Karácsonykor

1995 dec 27

Te vagy az Igaz szerelem
Életemben
Előtted sokat, de sokat
Tévedtem
S Veled is sok nap tévedés...
A bódult kábulatból sok az ébredés
De hál' Istennek visszasüllyedek újra
Éltető a szerelem mély kútja
Mely inni ad megint...
Bár az Idő ujja int:
S halántékomra ősz hajszájakat ad...
S néha már a szenvedély is megtagad
Röpke percre bár-
A síron túli reménység vár

De szerelmem felvidít, ha karja átkarol
Mézízű csókja felejtést hoz
Ha édes ajka rámhajol
S minden nap elkoboz
Egy parányi élet-erőt belőlem
Mégfáradok estére-öregszem..-vagy felnöttem?
S--én -Örök Gyermekek- ha Hozzád bújva
Átmelegszen, átjár a szerelem
Öröme- búja
Ártatlan, egyszerű gyermek leszek kebleden
Hitvesem, -Szerelmem,- Kedvesem!

Tíz éve együtt...
Egy évtized
Összeköt Veled
Bár a 6 X 6
Mellbeüt
Az utolsó tíz úgy hat
Mint egy küzdelmes álom,
Melyből sohasincs reggel...
S akárhányszor megpróbálom
Összegezni tiszta fejjel
a történeteket:- nem tudom
A nagy rohanásban önmagam
Kívülről látni- Jó lenne!
Tán megfontolt lépésekre,
Nyugodt kocogásra, élvezetesebb életre
Készítve
-Talán-
Két végén égetem
Vékonyka, beteges gyertyám--

Minél sebesebben!
Gyorsan, minél kevésbé figyeljek magamra
/Hibás vagyok ebben?/
Mert- talán Rád is- Anna!
S- amily gyorsan eltelt ez az évtizedünk
Nem lettünk;,- pedig azt hittük: boldogabbak leszünk!
Egyre kevésbé érünk egymásra
Kevés Jóban, sok Rosszban lettünk egymás társa
S-- mit hoz a Következő Évtized
Szerelemben Gyulussal,- s Veled ?

Keserűen 1995.10.20.

Vérző szívem
Kezedbe adom --Kedvesem
Kirató, fájdalmas hitem
Örömeimet gyászolva, eléd leteszem

Nem a Nagy Remények már,
Mik éltetnek egyik naptól a másikkig
Bevont vitorlák, beszűkült láthatár
Fájó gyermekhang, mely sikít,
ég bennem
S- elvész e harmincnégy éves testben

A békétlenség almain ültetem
fájó, megcsalt reményeim
A Hitem, az erős, de szomorú hitem
Mely továbbcsalogat elpazarolt heteim
szürke emlékein
S--hiába fedem el fájó sebeim
Meggérgesedett már bennem a Lélek--
S Sokszor megkérdem: minek is élek..?

Meggondolatlanul hozzám vágod:
Hogy minek is élek...
Vagy hogy haljak meg...
Minek is reméljek
gyógyulást fájó testemnek
S- meggyötört bensőm a nemlétéért eseng...
Jobb lenne Odaát?--Menjek?
Küldessz? kezedben fátyolként leng
a kendő, melyet összegyűrsz dühödben
Tán jobb is lesz;- eltűnök a ködben

S mosolyogva nézem odaát
E kínlódó élet öntipró mámorát!

NÓNAPON

1995.03.08.

Lelkem gyenge mécsvilágánál
Hadd ünnepeljelek
Hisz Te nekem születted
S én--Neked születtem meg

Eleve együvé rendelt
S-- egymásra találtatott
Az Istenünk, s kebelén
Midőn megnyugodtunk- összehozott

Lehet, hogy más sors járt
A fejedben
Vagy másra gondoltam én is
Régebben
Nem tudjuk; mit hoz a Holnap
Mit hoz a Jövő
Boldogságunk lombosátorát
Nemcsak mi rakjuk, bár belőlünk nő
Csak gondolhatjuk, remélhetjük
/nem is tudjuk pontosan- mi él bennünk/
De egymás kebelén megnyugodni olyan jó;
S-- Így a remélt Jövő is biztató

Az én kívánságaim... 1995 03.04.

Szerelmet kívántam
S-- nyugalmat
E kettőt együtt
Csak a HÁZASSÁG adhat

A szerelmet megtaláltam
A nyugalomra: vártam, vártam
Míg napról- napra: új harcok születtek
Nejemmel a bosszússágok harcra keltek

Győzködtük egymást, csiszoltuk
Hittük; jobbak leszünk, mint voltunk
Sohasem bírtunk egymással--:
Gyémántot--,csak gyémánttal
lehet csiszolni...
Bele kell nyugodni...

Jöttek a „békés” hétköznapiak
A sok: adok--kapok
S szerelmesen ha hozzásimultam:
A csókos szenvedélyben:
csak csak megnyugodtam

Szerelmesen, feleségemhez

1995 02. 10.

Boldog harmóniába
Olvadt eggyé testünk
Azt hittük; örökkön-örökké
Szeterrtünk, szeretünk

Csókomat párosan
Mindig visszaadtad
Meg tőlem magadat
Sohasem tagadtad

Hittünk frigyünk
időtlenségében, az örök nászban
A sok irigyünk
komor gyászban
figyelte örömös szerelmünk
Hitvesi boldogságunk,...
Boldog volt gyermekünk
Boldog házasságunk

Nyáridőben

1987.jun.28

Mikor hársfa-illat
tölti meg a várost
Hívlak, én úgy hívlak:
Fölverem a vánkost
És hófehér lepedővel
Csak Tereád vár nyoszolyám...
E szerelmes idővel
Várja hű arám
Hogy elnyugodjon benne
A Vágy, a Szenvedélyek...
A Béke lebegjen felette
S az átélt remények

Mi HÁRMAN

1995 febr.

Ne okold az órát, percet
Mikor eső csókunk csattant
A rózsabimbón megpattant
a kemény páncél, s én -furcsa szerzet
két tenyeremmel adtam a meleget
--Remélem eleget!-
Hogy gyönyörű virágba boruljon--
A gyermeklány hagyta---- rajta ne múljon!

Féltőn vigyáztam:
Ha jönnek a Szelek
A viharban inkább én áztam:
Úgy szerettelek...

Az éltető napfény felé irányítottalak
Meghumuszoltam; alattad termékeny a salak
S-éjszaka: ha hódító illattal részegítetted a szelet
Magamba szívtam, pórusaim beitták;-- úgy szerettelek...

Öröms örömmel mondtam IGEN-t Neked
Az Életre, a Jövőnkre, mely csak boldog lehet
A csók a templomban:--röpke felelet
melyet megisméltünk hétről- hétre
Ahányszor csak csak lehet

A gyermekünk, a csoda
Csak szebb hozott minket
Csodálkozó arcán
legelő szemeinket
élvezi, s tudja;
Mily jó, a mi Hármunk közös útja!

Feleségemhez

1992.aug.2.

Elomlott a csókok özöne-
-A hétköznapi közönye
ellopta- hova lett...
Az örömteli életed
Féltheted

Hisz Te is a Boldogságra
Mondtál Igent
S életünk gyarlósága
Beh sokszor kiment
a kötelező harmónia alól !

1991. aug. 12.

Már három éve
Hogy szerelmem révbe
jutott
S--csukott
szemeim előtt mosolygósan, szépen
Megjelenik kicsi feleségem

S--ha Rá gondolok
Boldog vagyok...

Ó, a Tiédnek lennem

1992 .aug. 01

Rólad ódákat zengek
-Ha messze vagy-
Vágyaim berzengnek
Vágyódom Utánad
Vágyom az örömed, vágyom a búdat
De nem az égiháborúkat
Mik-körülöttünk zengnek
Mint Ég, s Föld ha összeér
Villám a kapocs, a közös ér
Összeköt, üt, ráz, pusztít, de örökös !-
Mint az, hogy egyek vagyunk, közös
öröm, közös félelem..
Tiéd az életem..

Nejemnek

1992 04.28.

Édes szerelmem, kicsi Feleségem!
Nemsokára, érzem; tudom...:Végem
Ne búslakodj, hiszen a messzeségben
leszek Veled békességben

Egek Ura! Könnyes patak
Előbb-utóbb elapadnak
Boldog mosolyt hoz egy tavasz
Sírom körül rügyet fakaszt
A virágok újra nyitnak
Rég-zárt szívek újra ifjak
Új csóközön gyógyít sebet
Ha nem leszek,
Ha majd nem leszek...

SZERELMESEN

1990 nov.27.

Régen

Bomlott, érzéki vágyak

Hány, de hány lány ölen jártak-

De most hitvesemhez bújok

Odasimulok

Nyugodt, meghitt harmóniában

BÉKÉT lel a lelkem

A Tegnapban, a Mában

KÉTKEDÉSEK KÖZEPETTE

1982 körül

Talán közel engedlek magamhoz
Élő, valós romantika vagy
Nosztalgikus hullámokon úszik életem...

Nem érzlek annyira,
Bátor nem vagyok ahhoz
Hogy tiszta fejjel újat, nagyot
kezdhessek: elhagy
minden erőm, ha arra gondolok:
Talán egy régi,-új szerelem...

Túl reális vagyok
Túl sokat várok
Túl nagyok a vágyak
Életem most egy ideig kielégíthetetlen
akaratokkal, s kívánságokkal
bántja a jelen kedveseit...
Kellenek az érzelmek
Vágynak az ágyak
Úgy érzem:
Nem lehetek senkivel boldog
És senki- velem
Nem realizmusért epedek,
Szédítő mesét
Kívánok, mely elaltat,
Elfed a Világ szeme elől
Betakarja fájó sebem, s szememet
Mely mellé ha a fáradt test ledől
Édes álmképekkel kecsegtet...
Szőjek Köréd mesét
S helyetted azt lássam-
Vagy a szemedbe nézzek
Karomba zártan
Merjek-e szeretni újra
Vagy csak egy új lány karjaiba bújva

Meneküljek Minden és Mindenki elől?
Kifolyt a tűz szememből
Testemből kirohadt az erő, s az akarat
Nem futok, homlokommal nem török falat

Békés, nyugodt lebegésem vajh hol találom
Mely lány karjában szenderít el az álom
S ki ébreszt föl édes csókkal engem
Hogy higgyek, hogy Vele
Jobb lesz a jelenben?!

Vajon Te leszel az?- nem tudom
Vagy Feléd indulok, vagy tovább azon az úton
Mit nem én akartam, nem én festettem
Voltam, mi lehetek
S íme: ez leszek, mert ez lettem...

A SZIVEM

A szivem, ha nem fájna
Nem dolgozna, ha nem muszáj...
Nem gürizne ; lazsálna
De melózik ; mivel fáj !

Veszprém

1988.jun.03.

Három éve már?
Hmm- nem tűnik annyinak
Igaz;; Hol van az a nyár',
Az a csók, az a pillanat...

Rég volt már, , igaz
Mégis sokszor eszembe jut:
Mi volt szép. ez-az
S az Idő oly gyorsan fut...

Elfolyik szíveink között
S Ez már a harmadik évfordulónk
A Szerelem lassan beköltözött
hosszánk--s a nyugodt
meghitt percek szeretetét adta
Ajándékba,.S a rosszat letagadta

Elovadt ajkainkon
A csókok özöne
És segített BAJAinkon
a Másik öröme
Bánata talán hamarabb is múlt,
Ha egyikőnk a társa keze felé nyúlt

Vajon hány évfordulónk lesz még?
Várom őket, hisz' olyan szép
lenne egy aranylakodalom
Ugye így van Kedvesem, Galambom?!

Epilógus a Nőkről, s a Szerelemről 1988

A Múlt szétporladt csipkeabroszát
Megvarrni- nincsen
A Párkáknak fonala...
Életem óriás Gordiusz-csomóját
Te sem oldod meg Soha
Múltam--csak késő vágyak özöne
Eltűnt pillanatok
Későn érő, fanyarkás öröme
S hogy a Múlt neve: Zsuzsa , vagy Önmagam?
Mindegy talán ami volt...
ha van:
Ami LESZ

A Vándor 1988 02.18.

Múló szenvedélyek
Nyútt vándora
Elfáradtam, de nagyon

Vágyaim, tán lennének
De nem csábít a Jövő mómora
Elfáradtam, de nagyon

Ó!!, Azok a nagy esélyek
Csak a múlt pora
Rakódik rám, s lehúzza tagjaim
Elfáradtam, de nagyon

s

Már szürkék néha álmaim...

LÉTjelentés '88

Szétfoslott kezemben az Idő
-Mint egy ócska szövet-
Elszaladtak vágyaim:
Nincs ki várja jöttömet

Elorozták terveim
Jövőmet nem tudom
Napról-napra a vakvilágba
rohanok, futom
egyre gyorsuló, szédült versenyem
És félek, hogy a végén önmagam
nem lelem
majd meg: s így. céltalan
lesz elröpült életem

Zsu

87-88

Elodázott percek
Gyümölcsét leszeded
Már régen

Egyszer már elvesztem
Önnön szerelmemben
S úgy éreztem: végem!

Más már ez a játék
Ha eldobnál, eltalálnék
Máshoz
Félek; hogy megteszed
Hogy elvesztelek

O.A.M.

1987 jun 28.

Ott fáztam
Mikor nagy, barna szemedben
kialudt a fény
S a hosszú magányban
Nem volt több remény;--
Nélküled csak csellengtem
a Világban

A tétova, esetlen vágyak
Nyútt szivemből elszálltak
S-- egyedül maradtam
Kósza emlékek között
S hogyha akartam-avagy nem akartam
Lezárt pilláim mögött
Mindig láttalak

Midíg csak TE
S-- Neked én?
Nem tudni miért nincs remény
Mennyi volt az Idő, s a távolság szerepe
az Élet lánctalpai megtapostak minket
Fájó, sebesült, véres nagy szívünket
Gyógyítgatjuk félve
S nem tudjuk.-- tán jobb lenne,
ha a Másikhoz érne..

Együtt

1987. jun 27

„ KEDVESEM”

-- Mit rejt e szó

Nekem;--

Olyan jó

hallanom

Te mondod:

S én hallgatom

a lámpát eloltod;

Mellkasomra hajtod fejed

S a Béke, a Nyugalom Velünk szendereg...

**SZÁMODRA ÉN NYITOTT KÖNYV
SZÁMOMRA IDEGEN VAGY**

1987.jun.21.

Hogyha leveszem
Image-det Kedvesem
Marad-e alatta
valami-- avagy sem?

Szavakba
Önteni nem tudom, hiszen
Úgy még sohasem láttalak
S- ha képedet magammal elviszem
Itt ez az álarc, e báb- alak
S mögötte nem tudom ki rejtezik
Mit gondol, mit érez--
Ez pedig
Oly sokszor feszélyez...

Mégsem nyitod föl -magad
Hogy az igazi Téged- lássalak
Tudjam vágyaid, álmaid, bajaid
Hiszen sohasem mondod el őket!
Az elmondott szó a gondoktól szabadít!--
Így hogyan tervezzem közös jövőnket?!

ELTIKKADVA

1987 jun 26

Nem tudom igazán
Igyak-e e korsó vízből
Szomjas vagyok;--ihatnám
No de miért, miért épp ebből??

Száz patak, csermely, forrás
Ontja kristálytisza, hűs vizét
Mind- mind más.és más-
S én-- mindegyik ízét
érezni akarom
De hol lesz akkor már a kis korsóm !
Ha az én ajkamon
Ezerféle csepp csillog-
Szívemet elfedi a sokféle billog-
Innék akkor a korsómból vizet
De ha kiszárad addig:- ki tölti meg?
Vagy Más kortyolgat belőele vígan
Míg én a források vizéből ittam...
Hol lesz akkor már a kis korsóm?
Mely most itt van kezemben
SOHA el ne ereszem!

A zöldségesnél

1987 jun.24

A nyers uborka
a román tengerpartra
emlékeztet
Ahol együtt voltam Veled
Egy éve
S--szerelmünk hevébe'
Nem is vettük észre
Hogy elkezdődött:
Minek sohasem lesz vége:
Mert igaz szerelmünk jött,
S megadta a Végtelen
illúzióját Neked, s nekem
És a nyers uborkát
 mostmár-- szeretem

A hálószobánkban 2002 01.14.

Hogy ne múljon el az éj
A csókod nélkül
Nosza, ne henyélj;
A szerelem tettekre épül!

Karolj át , vágyban, titokban
Mintha léted ettől függne-
Hagyd, hogy ruhád kibontsam
Fényesedjen szerelmünk tükre...

Meleg bőröd szorosán
Tapadjon hozzám, s okosan
Csenjünk el a percet az örökkévalóságtól-
Újszerelmes testem is Tiéd lehessen- Mától

Ne hidd: hogy negyvenpár évesen
Kihül az ágy Veled Édesem
Csendben csent csókom csitítja
Lelkem zajos dalát
Mely újra meg újra megírja
Szerelmi csatánk diadalát

S ha ott szuszogsz a vállamon
És elnyom az álom: áldanom
Kell a Teremtőt—Érted
Míg elalszunk-
--Imám körénk sző édes létet

Putifár felesége 2002 jan .14

Óh hol van Putifár felesége
Hogy kísértésbe ejtsen--:
Hisz oly éhes vagyok
Olyan régen ettem!
(Bár tulajdonképpen enni nem akarok
Csak várnám, várnám a felhozatalt- végre)

Nincs a szememnek kívánsága
Mellyel bárki betelne
Az Örök Nő –vágya
Oly mélyen belénk van égetve
Hogy leküzdéséhez ezer hit kell-
Óh, álmainkat gyorsan vidd el
Nem kell, hogy tűzben égjek
Hiszen olyan izzadósak már az éjek...!

Édesen simít a szem
Lágy vonalakon járkál eszem
Tétova, pajkos vágyak...
Fülembe új melódiák találhatnak
Egyenes, csiklandozó, pajzán utat
S a kívánós szem csak keres, kutat
S—Ha nem is talál,
Az izzó agy akkor kitalál
Olyan eseteket
Mikről jobb nem beszámolni
Hiszen jobb is, ha nem esne meg..
Nem ám holmi
Hétköznapi dolgokat
TE tudod csak
Hogy néha mit forgat!

Te vagy szívem májusfája
Én már kitáncoltalak
Már nem remélt álmok álma
A múlt bújából
Új szerelemből, vágyból font alak
Nem tudtam kitérni Isten útjából

Pedig meg is fogadtam egyszer
Hogy csak akkor látlak, ha a hátam közepét
No- peresze csak az a szép
Hogy tükröm van, s figyeltem utána
Ezerszer hátulról silány alakom
Rád is vágytam
Mindjárt, ahogy jött az első alkalom
S- bántam
Mikor nem láthattalak
Voltak ködből és betonból vont falak...

Pár napig is alig bírom
Telefonon hívom-hívom
Búgó, s néha sújtó hangodat:
Legalább az adjon erőt
Az egyedülléthez; hogy mielőbb
Együtt lehessünk újra
S lelkem mélabúja
Oldódjon karjaid között
(Én vagyok a nejehez kötözött
szerelmes férj: hitvesed)
Mikor leszek már veled?!

Feleségem csillagképe: a Kis Göncöl

2002 jan.22.

Kicsi Göncöl szekerem
Ne állj most meg velem
Vezess, s nyomodban
Hadd szedjem össze a csillagokat
Feldobom Rád, s ha ott van
A Tejútra robogunk
S ha már ott vagyok
Szekérderéknyi terhessel
Megkeressük legújabb otthonunk
Míg el nem nyel
A csillagközi táguló tér.....,
A Kisgöncölünkön ülve dülöngél
A Tér-Idő-Tömeg reláció
Elhagy az összes Lét és Náció
Elhagy a nyűgös test
Kiszabadul a Szellem, s megtölti a Teret
Melynek nincs határa (hisz nem is lehet)
S a Fény nem rest
Korpuszkulumra, s hullámra esik szét
S így minden jó, és szép....-
Isten elém jön, s benne feloldódom
Mint esőcsepp a tengerben
Vagy mint csók a szómon
Mint hívók szívében a szentbeszéd...

Még egy-két év 2005 01.19 .

Még egy-két év
Még egy-két el nem csókolt csók
S a szívünkben már nem éled
Újra a szerelem : bogáncsok
S gyomok magzanak fel
Teleszórva lelkünk allergén szeméttel
Lassan ölő pollenekkel, könnyfakasztó maggal
Virulás helyett légszomjjal: sok asztmás panasszal
S fuldoklunk saját keserveinkben...
Vájkálva jó mélyen saját sebeinkben
Sértődött egónk gyilkos tudatával
Elrontott jövővel, dühös, mérges MÁ-val

Bosszankodva viszket
S viszket, mert bosszankodunk
Az orrunk jelez
Mikor nem tudjuk: hol vagyunk;
Lelkünk kérdőjelei
Nyálkahártyánk gyújtják
S—a segítő jobbot az emberek
Egymásnak nem nyújtják
Letiporva egymást, lélekben meggyötörve
Nőnek fel a nemzedékek, s fájnak mindörökre...

Örömet alig adunk át-
-Csak mindig szenvedést
Bánatot: tengernyit
S Vígsgót?! Mi oly kevés??!

**„Olyan titokzatos világ
a könnyek országa”---(Saint –Exupéry)**

2005 jan. 27.

Nem is tudod: Mostanában
Mennyit sírtam,: Miattad
Mióta- magad- a dühnek adtad
Nincs békém a tegnapi a MÁ-ban

Megvonod magad – tőlem
(S én sem kerengek körülöttem)
Dervis-ruhám eltűnt a ködben,
Lelkem ázott madárként gubbaszt
Nem,,-, nem vidáman röpked
Fájdalmat, gyötrelmet úgy fakaszt
Hogy önnön halálát túléli a kín
Mint Goya megbolydult festményein...

Fehér zászlóval közelednék
Mint parlamenterek a csatában
Egymás ellen küzdünk még
Önös bensők rémült zavarában

S félek,
Mint félti újszülött: anyja életét-
Szerelmünk mondd: Erősödik?
Erősödik-e valaha még?
Karjaimba simulsz-e
Átadva magad
S elfogadod-e valaha
Szerető szavam?

Gyilkos hidegséggel
Jég –tört mártasz- belém
Félek; Félek: nézd el:
Keményre fagyasztott szívem
Már enyém
Csak ez az enyém...

Valaha

2005. jan .28.

Sorsom a sorsodhoz kötöttem

Szorosan; elválaszthatatlanul

IGEN-t mondtam: mindenre

Mellyel a LÉT majdcsak boldogul...

NEM hittem,

Hogy valaha az Élet széjjel téphet

NEM HITTEM Valaha

Hogy elhalványulhat a képed

NEM HITTEM Valaha

Hogy szavaid belém fagynak

NEM HITTEM

Hogy belőlem könnyet, s vért fakasztnak

NEM VÁGYTAM Másra

Csak hogy Veled lehessenek

NEM VÁGYTAM Másra

Csak hogy szabadon szeressemek

NEM KELLETT Más

Csak Te; Hiszen Minden voltál

S NEM HITTEM Volna

Hogy valaha hanyagolnál

NEM, ÉN NEM VÁGYTAM MÁSRA

CSAK TÉGED, Téged kívánt ágyam,

S NEM HITTEM VOLNA

Hogy valaha csalatkozom e vágyban...

NEM ÉRTELEK TÉGED,

S-Nem értem magam

VÁGYBA SZAKADT TESTEM

JAJONG MINDUNTALAN.....

Valentin nap 2005

2005 .02 .14.

Vérben fürdött Valentin napom
Újabb keresztet hordok a vállamon
Szerelmem galambja felrebbent, nyugtalan
Zaklatott szívem dúlod fel untalan

Nyögvenyelős egyoldalú vágy
Elhagy a remény, s nem vár az ágy
Aggaszt a „mindenért keveset”
El tud- e fogyni a szerelem
Avagy a szeretet?

El tud fogyni a hit
Az egy lap, melyre mindent feltettem
Keménységed elszakít
Hol. Az áldó Vágy , melyet Úgy féltettem?

Hol az egymás karjába
Omló harmónia?
S nem az egymás bajába
Maró meddő vita !

Heteken, hónapokon, éveken át
Hajszoljuk a diszharmóniát
Érveink világosak, magunknak helyesek
Közben a borotva leesett
Mellyel ereim vágtam fel

Fáj a szívem utánad
-S Tőled is-
Nem tudom; árva szívem mit várhat
Csak tövist
Vagy rózsaszálat
Hisz mint mindenki: boldogságra vágyom
Elmetsszem e szálat? –Életem- virágom?

Nőnapon 2005.-ben

2005 03.02.

Legyetek ÁLDOTTAK, Ti Nők
Kikre oly sok átkot szórunk
Ti becsesek, s a hitszegők
Kikkel egyre több a gondunk

Kik aranyba foglaljátok életünk
Bár- e keretből
Próbálunk kitörni- hasztalan
Mily jó, hogy vagytok; Jó nekünk!
A vérnek, s a könnynek
Így megannyi haszna van

Otthonná teszitek lakásunk
Bár e ketrecből menekülünk –néha
Hűségtek megnyugtat
(bár felizgat a léha)

A családi tűzhely őrizői
Feltéve, ha nem fújtok túl nagy lángot
Szerelmetes öleléstek
Feledteti a Világot

Ez az ünnep a Tiétek
Önmagamat adom Nektek
Többet nem—Talán jobbat?!
Adnék, ha igazán szerettek...

Hiányzol.....

2005 07.08.

Úgy hiányzol
Mint éjszakai pillangónak
Az éjszaka
Mint éhes oroszlánnak
Üres pusztán
Az elmulasztott vér szaga
Vágyom Rád; mint méh
A friss virágra
Vágyom, mint egy kádra
Mely langyos vízzel magába fogad,
Mint szopó gyermek az emlőre ;
Mely életet ad
Mint paplan alá bújni vágyik
A vacogó kisgyermek
ÚGY VÁGYOM A SZERELMED !

Bajai Népünnepély

2005 o7.09.

Nekem van
A legszebb feleségem...
Hiába néztem
A sok-sok lányt a téren
Örült szívem
A választásomnak
Láttam ;
Párja nincs az én páromnak

Egyedül voltam,
Búslakodtam
Mint magányos fa
A vadonban
Mint piciny vadvirág
A hatalmas kertben
Mint elárvult bálna
A fóká-tengerben...

Hazamentem, s fényképedet
Ágyam mellé tettem
Elaludta, s álmodtam;;
Együtt voltunk : ketten

Kölcsönösen?

2003 jan. 21.

Nálad hagytam a szívem
Tudom, :bús, és megtépett volt
Mint mocskos olajfolt a tiszta vízen
Mint egy szép öltöny, mit vadállat marcangolt

Tudom; nem sokra méysz vele
Riaszt is sokszor kihagyó üteme
Félsz is, talán félted is
Boldog , ki a Jövőbe lát
S hamis
Képek meg NEM zavarják...

Tiéd a szívem – véglegesen
Neked adtam, hogy ne lehessen
Soha senki másé
Úgy—véresen, ahogy kitéptem
S letétbe helyeztem:-Nálad
Vártam...,a bennem élő imádat
Türelemre intett, s én-az idétlen
Csak vártam, vártam, vártam-a Tiédet
Hogy TE is kitéped
Hogy Te is nekem adod....-
Úgy –teljes önmagad ; mint én- NEKED
Azóta is várom, hogy e kérésemre
Mi is a felelet...

Midőn

2003 Febr. 02.

Mikor Rád gondolok
Méz olvad a számban
S röpke percig csend honol
Kicsiny kis szobámban

Mikor Rád gondolok
Édes csókok íze
Lép bús gondolataimmal
Percről-percre frigyre

Mikor Rád gondolok
Régi viharoknak szele
Rakja be porral, hamuval
Lelkem rétvét-tele

Mikor Rád gondolok
Vesztett ősi szabadságom
Felett elmélázok-
S bilincseim rázom

Mikor Rád gondolok
Édes-puha karod
Fonod nyakam köré
Úgy—ahogy akarod

Mikor Rád gondolok
Vágyban hevül testem
Izgalmas játéokra vágyom
Mint akkor ; az első esten

Mikor Rád gondolok
Látom fiam arcát
Anyaságod erejét
S a mindennapok harcát

Mikor Rád gondolok
S az elmúlt tizennyolc évre
Nem tudom, hogyan is érhetnék
Te nélküled révbe

Megcsókolta a Nap a Holdat 2006 10 14.
/Házaspárbaj/

Megcsókolta a Nap a Holdat
Fájó búcsú e kapcsolat
Fényét most Ki Kitől kapja
Győz a Nap, s a Hold mégsem hagyja
Hisz Benne
Gyönyörködik éjjelente
És nem is baj
Ha elmúlt már a naplemente :
Sok, sok romantikus éjszakán
Szerelmesek csücsültek védő palástján ;
Tán—jobban is szeretik, mint a Napot
Kitől fényt lop, avagy kapott
Mindegy már, hogy ki termeli a fényt
Számlát nem nyújt be senki, igényt
Az elismerésre
Mert jó, hogy KETTEJÜK fénye
Sokaknak irányt mutat, vagy vigasztalást
Akkor is jó, ha csak ezt, és semmi mást....
Örömteli, mikor a Nap megcsókolja a Holdat
Hiszen hajnalodik, most van már a HOLNAP
Itt fekszel mellettem, sok, sok konfliktus után
Melyből fájón jöttünk ki, sebekkel, sután
S míg az Igazat vágtuk egymáshoz
Szívünk meghasadt, ; s a vágyhoz
Hűtlenek lettünk mind a ketten
Kitéptük szívünk, s a fájó sebben
Csak haragot növeltünk, mely szétfeszítette
Mellkasunk, hangunk emelte, s élesítette
Féltünk, hogy mi lesz,
S megkeserítettük a percet
Melyben éltünk
S mely JÖVŐT nemzett
Keserű szájjal édes csókokra vágytunk
S párunk kezét fogva
Támaszt nem találtunk !

Meg kéne, hogy csókolja
A Nap a Holdat
Hogy fényt sugározzanak ránk
Ma és holnap
S talán majd holnapután

Úgy-e igaz ; ! Én Annám !!?

HA ROSSZKEDVED VAN...

2002.02.07.

Összegyűltek a felhők a Nap előtt
Nem süt már rám, mint azelőtt
Várnám a meleget, de nem kapom
-Fázósan fejemre húzom a kalapom

Süvít a szél, zivatar szele jő--
Lilára vált a fény, olyan ijesztő-
Lelkembe markol egy hideg kéz,
-Mely összekuporodik, ijedten néz-

Elcsitulnak a hangok, eltűnnek a madarak
Egyedül maradok: magammal, magamnak
Félőn nézem az eget, riadt arccal, bénán
Nem tudom: melletted mikor, mi vár énrám..

Sokszor elbódítottak már
Szép szemek; vagy egy csodálatos táj-
Bús szívem csordultig megtelt
Amíg egy-egy mámoros perc így eltelt
Tán még Boldog is voltam
Lelkem keservét elhantoltam
S nem éreztem: ami oly gyakran fáj:
Hogy mily szűk a kereteimbe zárt határ
Létem mily véges
Noha néhány pillanat negédes;
Testem minden sejtje a föld pora
S vissza is vágyik nagyon--oda
Szétporlott vágyak, széttépett ábrándok:
Évezredek hiába vágyából nőtt az átok
mely korunk emberét sújtja:
Nem érint már meg az Isten ujja
Nem érezzük, hogy magához emelne
Nem szeretünk, s társtalan az Emberi elme
Nem lép ki magából: önnön köreit futja
Nem bízik, nem remél, mert tudja:
Hogy a többiek is pont ilyenek:
Ne várjon tőlük semmit, mert nem lehet
Ne bízson rájuk semmit, mert kárba vész
S--ne nyíljon meg a szív ;
Uralkodhasson a Józan Ész !

Veszprém

1988.jun.03.

Három éve már?
Hmm- nem tűnik annyinak
Igaz;; Hol van az a nyár',
Az a csók, az a pillanat...

Rég volt már, , igaz
Mégis sokszor eszembe jut:
Mi volt szép. ez-az
S az Idő oly gyorsan fut...

Elfolyik szíveink között
S Ez már a harmadik évfordulónk
A Szerelem lassan beköltözött
hosszánk--s a nyugodt
meghitt percek szeretetét adta
Ajándékba,.S a rosszat letagadta

Elolvadt ajkainkon
A csókok özöne
És segített BAJAinkon
a Másik öröme
Bánata talán hamarabb is múlt,
Ha egyikőnk a társa keze felé nyúlt

Vajon hány évfordulónk lesz még?
Várom őket, hisz' olyan szép
lenne egy aranylakodalom
Ugye így van Kedvesem, Galambom?!

2003. o8.11

Elhamvad a csókom

Ajkadon

Nem víg, fáradt

Majd minden dalom

Felhők közül süt ki már a nap

Fázós testem meleget

Alig-alig kap

Erről pedig tán én is tehetek

Nem várom már a nyarakat- teleket

Nem várom már a tavaszt sem talán

Jégbe fagyott szívem

Elmúlást kíván

15. házassági évfordulóra

Eddig tizenötször kértelek meg
S tizenötször IGEN-t mondtál
Míly mások voltak az évek
Milyen más voltál,-s enyém maradtál.....

Kérlek most is; mondj IGEN-t
Tán most is hozzám kötnéd sorsod
Víg, boldog felhők felettünk, s itt lent
Szürke a por,--s a sár is; sok,--sok!

Mocskos, tarajos hullámokat vet az Élet
Habja fertőz;--tán úgy véled-
Kék tengert fest minden álmod
Noha lép-iszapban húzod jármod...

S az évek csak mennek, mennek
Elsuhannak, integetnek
Nem is tudom,:hol a gyermek
Hol az ifjú; s hol szerettek
Hol útáltak, hol mit tettem
/Ők szerettek- vagy én szerettem/
Tán épp most volt – tán 5 éve
Így volt ez—vagy megtörtént-e?

Bárhogy is volt, HITVESTÁRSAM!
Kivel küzdök, mindig vágyban
Erőben és békességben
Harcban, , Mindig kéz-a kézben
Jobbik felem – balik felem
Tudj'Isten, de így szeretem
Megkérném így újta talán::

Légy Hitvesem, légy az Arám!
Baja 2003 o8 13.

XMAS PARTY

Kell a Karácsony
Kell az ünnepség
Hogy az emberek szívében
Ne legyen üresség

Legalább most,ha
Egymásra néznek
Ne az érdekeket lássák:
Hanem az EMBER-séget

Hadd gyúljon a Láng
Ha talmi is- legbelül
Tán: feléled; vagy kialszik
Majd később kiderül!

De most MELEGÍTSEN egy kicsit
Egy kevés szeretetet hadd adjunk;
Hadd kapjunk-
Engedjük meg egymásnak
Hogy együtt maradjunk
Elkelne még egy kis HIT –itt!

Elkelne egy jó szó
Egy régen-várt ölelés
TUDJUK; mily megható
S tudjuk, hogy nem kevés...

Tessék hát!-SZABAD!!!_
Egymást szeretni
Itt;-s-most eldöntve
HOLNAP jobbnak lenni!

Eszperente nyelven elmekekve Neked

2004 febr .20.

Merengve elvesztem e szerelemben

Kezedbe helyezem e levelet
Melyben szerelmem eped,
S remegve eseng::Ne tedd
Kegyetlen keresztet ellenem !

Szebb Veled lennem
S nem kellenek nekem eleve elrendelt egyebek:
TE kellesz nekem;
Reggel, este
Belefelejtkezve e szerelemben
/Nem eleget szeretlek
S kesergek, mert nem enyelgek Veled/
Szeress Szerelmem!!!
Lelkem repes—Veled lehet!
Szeretlek! Szemem, s lelkem Szeret!
Szeretem szemed, tested, lelked,s egyebed...

Ej, veled eleget verekszem
S vetekszem ellened!
Lehetetlen e helyzet....
De ne eressz el!
Reszkess! E helyzet ne legyen Veled !
S ne engedj el
Ne verj el
Ne ellenkezz!
SZERESS!!!!

Bájos csőrű kismadár
Álldogál
Szerényen
Eresz alatt a régi szekrényen

Ide-oda forgatja KIS fejét
Közben kidülleszti KIS begyét
Tovább ugrik, peckesen megáll
Ő a kismadár- ideál

Nekem legalábbis tetszik
Más,- nagy madárral nem vetekszik
Selymes tollát sokat simogatnám
Néha,-megnyugtatólag hat rám...

Máskor dühös kis madaram
Csip- vág- nekem ront
Tekintete tüzes szikrákat ont...
Majdnem Félek, de nem hagyom magam...

Olykor szomorú, szárnyaszegett
Azt hiszem ilyenkor, hogy nem is szeret
Lehorgasztja fejét némán,
Ugy néz, néz énrám

Fel-felhorgadó szerelmem
kiöntöm eléd madaram
Hogy Belőle élj, általam
S TE maradj a MINDEN- szememben

Feleségemhez 2006.11.22.

Mondd Kedvesem
Hogy tegyelek Boldoggá Téged?
Szeretlek Teljesen—
Nem érzed ;-hoggy kérded?
Húsz éve próbálkozom
Szíved közelébe jutni-
Messze, nagy ívű köröket
Kellett jól megfutni
Melyek gyújtópontjában TE álltal-
Hol elvesztettél, hol megtaláltál
Önállóságunk el nem bontott válaszfal
Sem az idő múlásával, sem teljesült vágyakkal
Most is talány Vagy, bár szíved tán enyém
Van még mit tennem Érted : az Isten tenyerén

Egy tortasütés kapcsán

2006 11 .23.

Mottó: „ Engem vigyen fel a padlásra”

J.A.

Süteményt sütött a feleségem

MÁSOKNAK- engem meg se kínált éppen

Jó kereszténynek gondolta magát

Üres gyomrom ellenkezett : Nahát!!

Mit megsütött – elvitte: másoknak adta

Hogy férje lenne?- Elfelejtette, vagy letagadta

Karitatív tevékenység , Másokért ; igaz

Otthon a férjét meg lepje el a gaz

Jó lenne tán Reám is figyelni

Nem csak a hitsorsosoknak

A süteményt kitenni !!

Valentin napon 2007. 02 .14.

Szerelmemet
Húsz év óta
Öntöm lábaid elé ;
Nincsen kvóta
Mely emelné,
Vagy csökkentené vágyam
Számodra vetett ágyam :
Bármikor magába ölel
Szívem a szivedhez oly közel
Dobog ;
Hogy elképzelhetetlenek
A szóló dallamok

TE formáltál
Benned gyökereztem
Szerelmem gyártó mesterét
El nem eresztem
Sorsom időtlen tengerén
Te kormányozd hajómat
A kettőnk szivárványa alatt
Örülünk a Jónak...

Békés vizeken
Hadd ringjon a bárkánk
Hogy életünk boldog legyen
Mint egy kamaszkori ábránd..

Zsuzsanna- napon

2007. 02 29.

Ködös homályba vész
Arcod, s alakod
Zsuzsanna szívem
Biztos ezt akarod...
Huszonöt év távolából
Sajog a szív, már nem lángol

Elszáradt vágyak, kétes remények
Elmosott emlékek, melyek élnek
S néha, ha ifjúságomról álmodom
Újra csak mosolyogsz felgerjedt vágyamon

Az idő nem hoz gyógyírt
A régi szerelemre ;
Nézem szeretett családom-
S szememre
Könnycsepp gyűlik névnapodon
Isten megáldjon minden utadon !

A mólón 2007 05.25

Szeretnék szeretni Téged
Hosszú móló végén, a Balaton parton
Forró nyári éjszakán messzeséged
Fáj, éget, s nyugtalanít nagyon...

A csábos holdvilág
Nem nekem süti a partot
Csukott pilláimon át látom
A messzeségben kedves arcod :
Fitos orrocskád, lányos-bájos alakod
Tudom, hogy Te is szeretsz, hogy Te is akarsz
S így, 20 év után is mai a szerelmünk
Noha elszaladt az Idő felettünk ;
Vágyom arcod puha selymét
Tegnap, ma ,és holnap is még...

Már nem vagyok egyedül- Gondolatban Veled
S a percek így gyorsan peregnek, szeretlek
Így magam mellé képzelek
Lehet
S várom az első csókos perceket
Melletted
Lassan hullámozó zene
Ütemére mozdul lelkem
S szívem közepe
Nincsen, nincsen velem
Otthon, messze gyermekünkkel
Jó anyaként egyedül kell
Küzdened ;- hármunkért
S az ajándékunk vágyunkért
Nemsokára érett lesz...
Bár még most született....-ez
Szinte fel sem fogható nekem
Már tizennyolc éves a gyermekem...

S én itt ülök a Balaton partján
A holdvilág leragyog rám
Szívem messze- messze röpül
Vágyaim családom ölelik körül

Az évfordulónk

2007 06.04.

Huszonkét éve
A szívemet elkérte
Egy kicsi lány...

Asszony lett a lányból
S most—boldogan viháncol
Édes gyermekünkkel

Hosszú, boldog évek
Öröm, nehézségek
De együtt, a szeretetben...

Lassan gyűlnek az ősz hajszálak
A sok közös öröm, s a bánat
Összekovácsolt végképp minket

Most ünneplem, hogy Rád találtam
Évfordulónk, e házas-vágyban
Megújítjuk Újra csak

Újra, megint Rád találok
Csak otthon kereslek, mint: a párod
Nincsen utam más felé...

Könnyű nekem:
Itt vagy velem
Megújul a nagy szerelem
Gondjaimat Neked adom ;
Boldogságom Tőled kapom
S nevet rajtunk gyermekünk;
Hármasban mily jó nekünk !

Házastársvág 2007.06. 09.

Ellop a Munka- TŐLED
Nem Veled töltöm az időmet...
Napok telnek el Nélküled
Életemben hűlt helyed
Szívem forrósága nem pótolja...!
Bús fejem öledbe hajtánám
Szépségednek vágyam hódolna,
Érezném : Tied vagyok, mint hajdanán
S nem keseregnék egyedül
Mert most a bú sötét szárnyai alá húzott
Szemem elfödte, s testemet nyúzott
Csontvázzá rágja
Hitvesem kínzó vágya !

Locsolóvers 2007.-ben

Én vagyok a TE férjed
A locsolást Tőlem kérjed
El nem hervadsz :

Szíven szeret !

Művelgetem

Kiskertedet

Meglocsollak minél többször
Naponta is—egyszer..-ötször
Kíván szemem, kíván a szám
S a szívem Boldog Húsvétot kíván !

A fogadási asztal mellett Győrben 2007 09.05.

Jó lenne újra szerelmesnek lenni
A naplementében romantikát keresni
Kéz-a kézben, boldog mosollyal;
Felvenni a harcot a Világgal, s a korral...

Örömös csókot lopni, csendesen
Újra megtalálni Téged Kedvesem
Szíved melegéből kitép az élet
Hiányoddal, távol, bár a lényed éltet

Nem ezt, nem így, én másképp ..-vívódtam magamban
Nem tudtam mit vállalok, én csak akartam...
Igazat, Igazul, jót nekem, s Másnak
Nem kell a megváltás ennek a Világnak!

Nem lettem boldog
S nem tettelek azzá Téged
Kósza vágyak közt őrlődöm
S a hiányod éget...

Oly egyedül érzem magam néha
Nem vígaszta sem a tudós, sem a léha
Hitemmel ilyenkor Istenemet kérem:
Adjon a szívemnek nyugodalmat ;
Adja meg az én vágyott békességem !

Gyengén, de gyengéden 2007.09.13.

Ellopta az erőt
Csókomból- az Élet
Hiába vágyom a Nőt;
Tehetlenségem éget

Nem mehetek Felé
Bár csókos vágya gerjeszt
Édességből;mely a szerelemé
Rothadó, bűzös cefrét erjeszt

Mely megmérgezi lelkem
Szúrós tövisekkel szórja teli testem
Melyek felsértenek engem-
S mindenki mást-;
Csak karjaid közt lelem a megváltást
-S gyógyírt sebeimre
Szeress!-.. s engedj itt be-
Lelked birodalmába :
Hogy jól érezzem magam
Mint kis féreg az almába'
Szerényen, boldogan...

Majdcsak lesz erőm a küzdelmekhez
A napi harcokhoz, a szerelemhez
Szilárd társad lehessek
Vállat - vállhoz vetve
Engedd, hogy szeressek
Ne gátolj meg benne !
Engedd, hogy Hozzád bújjak
Ölelhesselek
A vágyak a régiek- Újak-
-Csak Tiéd lehessek
S csókjaival a nyugodt álom
Lecsukhassa szemem
Ha mellettem elalszol,
Átölelve engem

S a JóIsten csillagfényel
Takar be Minket
Felejtetve vágyainkat
S régi sebeinket

2007. Dec. 05.

Mit szeretnél a Mikulástól Kedvesem?

Írjak Néki levelet:

Hogy Mindent, amit csak lehet

Hozzon Neked rendesen !

Örömdnek hadd örüljek:

Látva fénylő arcodat

Szíved szárnyain hadd repüljek-

Hozzon Boldogságot, sokat !

Engem tegyen szívedre pecsétnek

Hogy értelmet adjon eme földi létnek:

Szerelmünk egyre erősödjön

Békességet hozva jöjjön !

Mindig jó lehessenek Hozzád:

Megértő és kedves férjed

Mert jó az Isten, mindig jót ad

Így áldott lesz az egész élet

Melyet együtt eltöltünk majd:

Sok-sok békés, csendes éjet

Mikulást, meg Jézust várva

Egymást mindig megtalálva-

Míg a fáradt , gyötört testünk

Hosszú álmra nem hajt:-

Egymás, s Urunk kebelére....

Erősítsd végtelen szerelmünk!

Karácsony délben
Egy resti büfében
A gondolataim Hozzád szállnak;
Mily bonyolult a Mi szerelmünk:
Egymásért, egymásnak csak jót tennünk...
Jaj, bár az önzés éles pengéi elkaszálnak-
-Tudjuk begyógyítani a sebeket:
Addig míg lehet
Hogy újra lábra állva
Topoghassunk egymás felé
Megint megpróbálva:
Harmóniát teremteni
(Bár a gondolat nem eredeti)
Hiszen húsz év alatt hányszor megpróbáltuk!
Nem kímélve erőt, hitet, könnyet
Hány bukás, a lélek szitáján hány lyuk
S mégis tudjuk- együtt könnyebb
Tudjuk: egymásnak teremtett...-igen Ő-: minket
Egymáshoz karikázva, stólával takarva kezeinket
Szívünkbe szerelmet szőtt;mi csak egymásért fénylik
Szeretetünk erős:vasláncát el nem tépik
Az ólmos napok szürke tehervonatai
Jó az Isten, jót ad!-... : lehet ezt mondani,
Meg lehet köszönni: Párunkat- Neki
Hisz szívünkben a lángot lobbantja-
-s élteni !

Azóta

2008 jan. 29.

Stipstop! Megkapta a szívemet egy kicsi lány
Aznap este, azon az éjszakán
A templomból hazafelé menve-
Beh szép volt az a júniusi este!

Nem gondoltam, hogy azok
A bódultan fénylő csillagok
Világítják be majd összes éjemet
Mikor a vágy s az ábránd összefogja éltemet

Nem gondoltam, hogy a kicsi lány
Asszonnyá érik mellettem
S elveszik a Többi, mindahány-
És én csak az Övé vagyok, - lettem

Csak egy csók pecsételte meg a sorsunkat
Csak egy ölelés, s mellé a jó tudat:
Hogy mily boldogító: szerelmesen szeretve lenni
S húsz év alatt ebben merengve lebegni...

Bármi jött is, vagy én okoztam rosszat
Az út vissza Hozzád csak örömet hozhat;
Biztos pont a szerelmem a Világ ellen
Míg öledbe hajthatom fejem
S nem kell mást keresnem!

Ancsurkám! Fájdalom az Élet!
S én is sok fájdalmat okoztam Néked
Oly mások vagyunk, s másképp nőttünk fel
Mások a vágy-képzetek, s más ami érdekel

Egybeforrunk, mint a bronzban az ón, s a réz
Nem tudom mi vagy Te- én- rész- s egész
Nem tudom, hogy mit gondolok : enyém
-Vagy a Te képzeted-
S nincs az a jövő- lelemény
Melyben ne képzellek

Mégis oly sok a vitánk-
A csip-csup ügyek
Tudom: a Mi hibánk
S ezek csak ürügyek
Hogy az Ördög jót nevetessen rajtunk:
Mert együtt, egyként, mindent úgy akartunk
S mily sokszor sikerült megosztani minket!
Szívet törni, s széthúzni kezeinket
De a stóla, mit összekötött
S a Gyűrű : összeláncolt
Megtörik a bűn hatalma rajta
S együtt fordítjuk majd a
Térítendő, zajos Világot
Az Úr felé:-
Hiszen Ő is ezt szeretné !

Mit vigyek
Szerelmet? Hitet?
Boldogságot- Veled mindhalálig
Epesztő vágyat- az utolsó ágyig
Édes csókot
Mely nyelvemről csattan
Sima hangú bókot
A sűrű szó-zuhatagban
Ölelő két karomat
Mely ringat majd merészen
Csírázó rím-magokat
Melyek nincsenek még készen....

Hozzád utazva, mit is csomagoljak?
Mit várnál jobban
Mint harmóniát holnap
Ma szívem csak úgy dobban:
Mint szeretnéd: Érted
Mindig úgy szeretnél
S én is szeretnék...

Valentin- napon 2008. 02. 14.

Rám mosolyog a falról arcképed
S még kérded
Miért vagyok Veled húsz év után?
Már a képedre nézve is furán
Érzem magam
Szívembe- mint a vér-
Gyúlik a meleg minduntalan
S ösztökél:
Hogy Veled legyek...

Vágyam: mint bűvópatak
Tart Feléd, soha el nem apad
S mindenem
Belőle él, táplálkozik: gyűjt : erőt
Köszönöm Istenem
Hogy nekem adtad Őt:
Szerelmetes arám: a Páromat
A férfiember persze csak válogat
De van, aki Neki teremtetett
Az Úr adta, másnak is az Úr adja meg
Hogy boldog lehessen egy életen át
Mint én:- Köszönöm Neked Ancsurkát!

Köszönöm, hogy szeretsz
S vágyod szerelmem
Hogy biztos lehetek
S Te biztos vagy bennem
Hogy kéz-a kézben egy az utunk
Hittel, reménnyel, szeretve jutunk
El oda majd, hol várnak Minket
S összekulcsolt kezeinket
Imára hajtjuk; létünk köszönve
Magam sem számítottam
Ekkora szerelem-özönre
Melyet táplál bennem: Párom
S az Úr,- a reménységünk:

Hadd teljen így el az álom:
-S egész földi létünk!-